

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobkyně: J. S., bytem P., proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení*, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 9.10.2013 proti rozhodnutí žalované ze dne 12.8.2013 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 12.8.2013 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí žalované č.j. X ze dne 21.5.2013 s e z r u š u j í pro vady řízení a věc s e v r a c í žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 9.10.2013 následně k výzvě soudu doplněnou (*připojena byla mimo jiné i kopie napadeného rozhodnutí*), se žalobkyně domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného správního orgánu, tj. ČSSZ, ze dne 12.8.2013 č.j. X, jímž žalovaná zamítla její námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 21.5.2013 o přiznání invalidního důchodu od 29.5.2013 pro invaliditu prvního stupně dle § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 30.4.2013 je invalidní pro invaliditu prvního stupně, když pokles její pracovní schopnosti činí 45%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 12.8.2013 žalovaná mimo jiné zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě ze dne 31.7.2013 bylo lékařem ČSSZ zjištěno, že žalobkyně je invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje její duševní a fyzické vlastnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti, přičemž rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené

v kapitole V., položce 7b) přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30-45%, jež byla vzhledem k aktuálnímu klinickému nálezů a s přihlédnutím k dalšímu zdravotnímu postižení žalobkyně zvolena na horní hranici, tj. 45% a ve smyslu § 3 citované vyhlášky nebyla změněna, proto nebylo námitkám vyhověno.

Žalobkyně v žalobě mimo jiné vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím z důvodu podstatného zhoršení zdravotního stavu, proto požadovala jeho přezkoumání s ohledem na připojené lékařské zprávy a závěrem navrhla zrušení rozhodnutí pro nezákonnost a vrácení věci žalované k novému rozhodnutí.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 30.4.2013 a ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 31.7.2013 soud zjistil, že žalobkyně byla uznána invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 45%, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 7b) přílohy vyhlášky, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 45%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna; datum vzniku invalidity: 27.2.2013.

Žalovaná ve svém vyjádření dne 15.11.2013 k důkazu navrhla posudek příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) s tím, že dojde-li ke změně v posouzení zdravotního stavu, znovu ve věci rozhodne. Dále ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 12.8.2013 bylo žalobkyni doručeno dne 14.8.2013.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován za účasti lékaře z oboru psychiatrie a ortopedie po jednání konaném dne 15.1.2014, jemuž byla přítomna i žalobkyně. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní, šlo o invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, nešlo o invaliditu třetího stupně, když šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69% a datum vzniku invalidity bylo stanoveno dnem 27.2.2013 psychiatrickým vyšetřením. Příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je v souladu s posudkem OSSZ a námitkovým řízením rozmezí středně těžké až těžké smíšené poruchy osobnosti s rysy pithiatickými, emočně nestabilní, závislémi, s častými dekompenzacemi do úzkostně depresivních stavů se suicidálními myšlenkami. Komise hodnotila míru poklesu pracovní schopnosti dle kapitoly V, položky 7b) přílohy vyhlášky na horní hranici rozmezí (30-

45%), tj. 45%, a v ní hodnotila celkové postižení osobnosti, nepříznivou skladbu osobnosti vzhledem k další léčbě, nepříznivou prognózu vycházející z doložených zpráv (*přes pravidelnou farmakoterapii i psychoterapii nedochází ke stabilizaci uvedených osobnostních rysů, uvažováno o další hospitalizaci v psychiatrickém zařízení vzhledem ke zhoršení*). Na rozdíl od posudku OSSZ i námitkového řízení komise zvýšila míru poklesu pracovní schopnosti o 10% ve smyslu § 3 odst. 1 vyhlášky na celkových 55%, neboť ostatní zdravotní postižení (*těžká obezita, hypertensní choroba, artralgie kolenních kloubů, chronický LS syndrom, stav po operaci pravého loketního kloubu*) žalobkyni rovněž omezují v pracovním uplatnění. Žalobkyně není schopna práce psychicky náročné, stresové, práce ve větším kolektivu, noční a úkolové práce, není rovněž schopna práce fyzicky náročnější s nutností trvalého stoje nebo chůze, ve vynucených polohách; je schopna psychicky i fyzicky nenáročné práce, v menším kolektivu, v denních směnách, s možností změny polohy sed/stoj, dělnických nekvalifikovaných profesí, jako taková je posuzována, se zkrácením pracovní doby až o jednu polovinu. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení byly shledány PK MPSV.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Dle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 12.8.2013*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přiznání vyššího stupně invalidity s ohledem na její zdravotní stav z důvodů uvedených v žalobě. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 15.1.2014 má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované *byla žalobkyně invalidní pro invaliditu druhého stupně, nikoli pouze prvního stupně*, proto je žaloba podaná důvodně, a soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 12.8.2013 i jemu předcházející rozhodnutí ČSSZ ze dne 21.5.2013 *bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV došlo u žalobkyně od 27.2.2013 k poklesu míry pracovní schopnosti o 55%. Předmětný nedostatek byl způsoben při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Plzeň-město a poté na ČSSZ (pokles pracovní schopnosti hodnocen shodně 45%). PK MPSV po zhodnocení předložených lékařských zpráv uvedených v posudku uznala žalobkyni invalidní pro invaliditu druhého stupně od 27.2.2013, tj. od stejného data jako OSSZ i námitkové řízení.*

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobkyně je od 27.2.2013 invalidní pro invaliditu druhého stupně, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. uznání invalidity od uvedeného data dle posudku PK MPSV ze dne 15.1.2014, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 103/2013 ze dne 31.1.2014, když rozhodnutí o přiznání vyššího stupně invalidity by byla vydala žalovaná i v případě zjištění tohoto vyššího stupně invalidity již na základě posouzení na OSSZ Plzeň-město, tak i v řízení o námitkách. Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s. a dle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 12.8.2013. Soud ještě připomíná žalované, že pokud není přiznána výplata invalidního důchodu pojištěnci od data vzniku invalidity, musí být tato skutečnost rovněž obsažena ve výroku a zdůvodněna v odůvodnění rozhodnutí, což však

v rozhodnutí ze dne 21.5.2013 žalovaná neuvedla, přestože invalidní důchod byl žalobkyni přiznán od 29.5.2013, když invalidní byla uznána od 27.2.2013.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně však náhradu nákladů řízení nepožadovala.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 31. ledna 2014

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně